

rekommanderede Pensionat i denne Del af Landet. Selv arbejder jeg med i Haven eller hvad der ellers falder for. Hvor er det herligt! Dersom du og din Mand engang kommer paa disse Kanter, maa I endelig kigge indenfor. I vil træffe to Turtelduer, der har lært af Livet og forstået, at et godt Helbred, Nævearbejde og Kærlighed — det er det eneste, der kan gøre Mennesker lykkelige. Alt andet er Vind og Vand, Forfængelighed og Tossestreger.«

Da Karsten havde læst Brevet, slog han en Latter op og foreslog, at de personlig skulde bringe de nyforlovede deres Lykønskning. Saa fik de med det samme Lejlighed til at gøre en Udflugt.

Skønt Jytte ikke holdt af hans Munterhed, gik hun ind paa Forslaget. Hun var virkelig bleven lidt interesseret. En Dag, da Vejret var godt, tog de afsted. De kørte med Banen til Holbæk og derfra videre ud i Landet i en gammeldags Kalesjevogn med et Par magre Hestespøgelser til Forspand.

Under Køreturen, der gik gennem et højt og bakket Landskab, var Jytte tavs. Den frie Udsigt til Fjorden, Lærkesangen over Markerne, og Landsbyerne med de mange smaa rødkindede Børn gjorde hende alvorlig. Uvilkaarlig havde hun taget Karstens Haand. Hun kunde i denne Tid ikke lade være med at tænke paa, naar hun saae noget